

בישיבות ובאניברסיטאות.

אודיססה. הנהלת הישיבה החליטה לקבוע במחלקה העליונה שעורים בהיגיונה ותרגומי התעמלות והומינה בתור טורים את הדו"ר ארבעט ואת האדון גרינבלט. תכנית השעורים ורשימת הקנדידטים נמסרו לאשור לדירקטור לעיניו בתייחסם.
— תלמידי הישיבה מתכוננים לסדר כפורים נשף ספרותי-זמרחי בהשתתפות מקהלת-התלמידים וחברי אגודת החוגים והמשוררים המקומית.

— בסוף שנת הלימודים 1911—1912 נערכה בין הסטודנטים העברים באודיסה אנקיסה מענינת המקיפה את הצד התברותי-לאומי של חייהם. משלש מאות הסטודנטים העברים נענו רק 140. פרטי האנקיסה יתפרסמו בקרוב בדפוס. מוציאים אנתנו מסנה רק את המסקנות היותר חשובות. רוב הניכוי האוניברסיטה היהודים הם בני-הדרום, שההתבוללות נתפשטה שם ביותר, וככל זאת רובם הם, לפי עדות האנקיסה, בעלי אופי לאומי כהיר. — יותר מחצית נתקבלו אל האוניברסיטה רק בשנה השניה או השלישית אחרי גמרם את ביח"ם הבינוני; המשיחתם מבקרים לא את המחלקה הנרצית. 11 אחוזים מתכלכלים בעשרים ורובל לידה, ותקציב הרוב הגדול אינו עולה עד ל"ה רובליה. שפת-המולדת של הרוב, כנהוג בדרום, היא השפה הרוסית ואצל המיעוט—יהודית. יהוסם של הסטודנטים אל שאלת השפה מתבטא במספרים אלה: 53,6% מכירים את השפה העברית לשפתם הלאומית, 20%—את השפה היהודית, 5%—את שתיהן, 14% לא השבו כלל על פרובלימה זו, 5,7% אינם מכירים את ישותו של מושג זה, ורק שנים מכירים את שפת הארץ אשר בה הם יושבים לשפתם הלאומית. 4% מספר הסטודנטים מתענינים כהיי עמם התענינות אקטיבית. 65,5% מתיחסים אל ההתבוללות כשליילה, 28,9%—כחייב, 7,7% מכירים אותה לרצויה אבל לבלתי אפשרית, יתרם מתיחסים לשאלה זו באדישות. ביתוסם אל השמד מתחלקים הסטודנטים באופן זה: 62% מתיחסים אל המשוברים כשליילה מוחלטת, 21,2%—כשליילה מותנית, 7,3%—כאדישות, 5,1%—לא היו עוברים כעצמם את עמם, אבל את הבריהם אינם דנים לכף תוכה. ובכן על כל שמונה סטודנטים אודיסאים יש מותר אחד בבה. —רק 9,2% הורו על שייכותם למפלגה הציונית, 3,8%—למפלגות סוציאליות, יותר מחצי מספר הסטודנטים מתענין בפועל בעתידה של ארץ ישראל, 6,2% מתענינים במקצת 42,2% אינם מתענינים בו כלל. —הארת המספרים תבוא באחת ההוברות הבאות.

קרלסרוהע. הועידה של הסטודנטים ה"רוסים" באשכנז, שהיתה פה מט"ו ער י"ז אדר ראשון, קבלה אחרי נאוסים וזכותים רבים את ההחלטה הזאת: בשים אל לב, (א) שמפני התנאים הפוליטיים הכלליים ותוכר-הזכויות הנמור ליהודים—מוכרחים הרבה צעורים מרוסיה ללמוד בחו"ל בכלל ובגרמניה בפרט. (ב) שהכניסה בהמון אל אוניברסיטאות אחדות וביחוד אל המחלקה המדיצינית שלהן—גורמת לאינטיציה של שנאה מצד האשכנזים נגד ה"רוסים", שכבחה לסגור כלל בפני אלה את

בתי-הספר הנכונים כח"ל—מכועה הועירה את תקותה, שהסטודנטים האשכנזים לא ילכו בדרך הרויאקציה והאנטישמיות להלחם נגד הסטודנטים מרוסיה, ושואפת היא ככל כחה ליחוסים טובים הדדיים עם החברים האשכנזים; יחד עם זה מכירה הועירה כנחיצות התארגנות כללית של הסטודנטים מרוסיה לשם הגנה על כבודם ועניניהם הכלליים.

לבוש. לפי הטלגרמה של הסוכנות הפטרבורגית בא אוניברסיטה הלכונית לידי התנגשות בין הסטודנטים המדויקים הפולניים והעבריים.

הדבר הגיע עד לידי שפיכת דם; אנשים אחדים נפצעו. הפולנים ספריעים

בער היהודים בני פולניה הרוסית לבא אל ההקראות.

— טלגרמה שניה מודיעה, כי לרגלי ההתנגשות בין הסטודנטים הציוניים ובין הפולנים,

החליט הסינט של האוניברסיטה להפסיק את השעורים במחלקה המדיצינית עד אחר הג הפסח הנוצרי.

פרג. האוניברסיטה הפרנית נעשית במשך שנת-הלמודים האחרונה למקלט לסטודנטים

העברים, שלא נתקבלו לאוניברסיטאות אחרות; רובם נכנסו אל המחלקה המדיצינית, מה שגרם

לשנוי פתאומי של יחוס הסטודנטים הנרמניים אליהם. השנאה צצה כמהירות ספתיעה וכבר

הגיעה לידי מלחמה נלוויה; הם דורשים, כי יוצאו בני-רוסיה מן הבית. הדבר עשה רושם מדכא

על הסטודנטים העבריים מרוסיה וגרם ליסוד אנודה איתנה על סנת להנין על עניניהם האקדמיים.

בודפשט. כימים האלה יתונו הציונים באונגריה את הג יוכל העשר לקיומה של

ההסתדרות האקדמית „מכביה“. ההסתדרות הזאת תופסת מקום חשוב בתולדות התפתחותה

של הציונות באונגריה והתעוררות היהדות כארץ זו בכלל.—עושים הכנות רבות להג הזה

מלבד אספת התגינה עוד תערך אספת-עם גדולה; העסקן הציוני דוד ולפסון, מי שהיה נשיא

ההסתדרות הציונית אחרי הרצל, לקח על עצמו להרצות לפני העם ביום החשוב הזה.

